

గుణవ్యాపకము

విజయగర్వవర్జిత

'గార్హస్థ్యం భూషణా'లనీ, 'ఖరకంఠీరవు'లనీ తరతరాలుగా తమ తాత ముత్తాతలసంగీత విద్వత్తును తూర్పారబోస్తున్నా, అవి తిట్లో, పొగడ్డలో తెలియని బాల్యం నుంచి సంగీతమంటే చెవి గోసుకునే చంచల్యం నోరు తెరిస్తే పాడాలనిపిస్తుంది పాపం! సామగానం కూసువిద్యా మరి? కడుపు నిండా నేర్చుకోవాలి. నేర్చుకున్నా కోయిల కూతల్లా శృతిలో పలుకుతూ పక్కవాళ్ళనిట్టే రంజింపచేస్తుందన్న గ్యారంటీ అందరూ ఇవ్వగలరా? ఓ... ఎదేచ్చ!

కానీ చంచల్యం పట్టు జలగపట్టు. పదలేదతను. పొద్దున్నేస్తే నిద్రపోయ్యేదాకా, వంశపారంపర్యంగా వాళ్ళ నాయనమ్మకొచ్చిన సరళి దగ్గర్నుంచి, సబ్బులమ్మే పొటలూకా సాధన చేస్తూనే పోయేవాడు!

బాల్య చావల్యం పోకపోయినా ఏళ్లాస్తూనే వున్నాయి. చదువు ముగిసింది కొద్దో గొప్పో. చనువిస్తే 'పాడ్డా'ననే వాడు స్కూల్లో కూడా! కొందరికది బెదిరింపులా భయపట్టేది! కిటుకుతెరిసిన మరి కొందరు చంచల్యం సంగీతాన్ని తెగ పొగుడుతూవాడి 'సరిగమ' లోని గరళాన్ని మందులా వాడుకునేవాళ్ళు!- అంటే మచ్చుకు- ఇంటద్వైకున్న అహోరంగారు 'కానాలో- మొర్రో' అన్నా ఖాళీ చెయ్యకపోతే, పక్కంట్లో కూచుని చంచల్యంను పాడమనేవారు! ఓ వారంరోజుల్లో మరి మజా చూశారా! ఒక్క అహోరమే కాదు- వారి ఇరుగూ పొరుగూ కూడా ఇట్లు మారిపట్టు పి.టి.ఐ. వార్ర! మహామారిలాంటి మహత్తుందన్న మాట చంచల్యం పాటల్లో!

ఏటేలా వస్తాయి పర్యదినాలు. పాపనం చేస్తాయి భక్తిగల ప్రజానీకాన్ని. ఈ యేడూ పక్క వూళ్లో వినాయకచవితి సందరాలు 'ధూమ్' 'ధూమ్'గా జరుపుతారు. గల్లి గల్లిలో గాత్రకచ్చేరిలే ర్పాటు చేస్తున్నారు. వోట్లకోసం కోట్ల

కట్టలు ఖర్చుబెడుతూ, ఎం.ఎల్.ఎ. కావాలని పువ్విళ్ళూరుతున్నారు పుమామహేశం గారు. అయినకూ సంగీతానికి 'మార్కాల మూషిక' సంబంధమైనా, తన పనికోసం గాడిద కాళ్ళు పట్టుకున్న పసుదేవుడిలా, 'పాడ్డా'నన్న ప్రతి మొగడికీ, (ముఖ్యంగా 'మువత్'గా దొరికిన వాళ్ళకు) వద్దనకుండా



“జ్యోతిర్మయి”

చిత్రం : పి. పి.నాయుడు

కొద్దో గొప్పో చాన్పిచ్చాడాయన. జనం చేరుకున్న కచ్చేరిల్లో మాత్రం గాలంతో చేపలు పట్టినట్టు, స్వయంగా పుమాళ్ళు హేశంగారో, లేదా తమ ఏజింట్లలో, వినాయకుడి మహిమతోపాటు, ఎక్కడ మహిమ రంగరిస్తూ సొంత డబ్బా కొట్టుకోవాలి. జనం రానిచోటంటారా? పాడేవాళ్ళ ఖర్చు అది.

ఇంకేం!

చంచల్యం భాగవతారోగారి పాట కచ్చేరి నిశ్చయమైంది! చంచల్యం ప్రతిభ ఇదివరకే తెలిసిన కొందరు “పిట్టనా లకుండా- విరోధి పక్షం వాళ్ళాయన్ను పాడిస్తున్నారేమో!” అనుకున్నారు. కానీ అసలు సంగతి- పుమామహేశంగారి సంగీతం (అ)జ్ఞానమే దీనికి కారణమని వాళ్ళకూ తర్వాత తెలిసింది!

యావత్ప్రపంచంలోనే మొట్టమొదటి సారి ఆయన స్వేచ్ఛెక్కబోతున్నాడంటే మాటలా మరి! మునుపే వేషంట్టు డాక్టర్ దగ్గరకెళ్ళి 'అయ్యా! ఇది శ్లామొదటి అపరేషన్. జాగ్రత్త స్వామి!' అనగానే డాక్టరూ అన్నాట్ట 'భయపడకోయ్! నేను మొదటి అపరేషన్ చేస్తున్నాగా!'

కాగా-

పది రోజులకు ముందట్టుంచే వినా

యకుడి గుడి చుట్టూ నూటొక్క ప్రదక్షణలు రోజూ చేసి, పాడబోయే పాటొక్కంటికీ నూటొక్కసార్లు వల్లించుకున్నాడు చంచయ్య.

ఇహ పాటెల్లా పాడినా విమ్నానికి తావు లేదు!! సాయంత్రం కచ్చేరసగా, శాంతంగా, సావధానంగా సాధన చేసుకోవచ్చని, ఎడ్లబండిలో పయనిస్తూ, పాటలు మళ్ళీ వల్లిస్తూ, నరవశుడై, మెల్లమెల్లగా, సమయానికి కచ్చేరి కార్యరంగం చేరుకున్నాడు చంచయ్య భాగవతార్! ఆ నాలుగు మైళ్ళూ నాలుగు తరాలుగా గడిచాయి బండివాడికి!..

అదొక పోత దేవాలయ శిథిలం.

తనకు 'పొట్టం' ముఖ్యం. అంతే.

'కచ్చేరి మొదలెట్టడాకా, ఎప్పుడో కామాయమ్మగారమ్మాయి 'అరంగేట్రం' చూసిన చంచయ్యకు, తన ప్రీమియర్ పెర్ఫార్మెన్స్లోనూ అంతే ఎక్సెల్ మెంట్ గనక- మూసిన కళ్ళు తెరిచినట్టే లేదు! మద్దెల దెబ్బతో మళ్ళీ స్మృతి వచ్చింది. ఒక్కసారి కుడి, ఎడమలకు మెడ తిప్పి పరీక్షించాడు.

ముగ్గురే ముగ్గురు కూర్చున్నారు ఆడియన్స్లో!!!

(ప్రక్క వాద్యాల వాళ్ళు కాకలేండి!)

చంచయ్యకు అర్లనైజర్ మీద వట్టరాని కోపం వచ్చింది. కానీ, సంగీత సృష్టికి

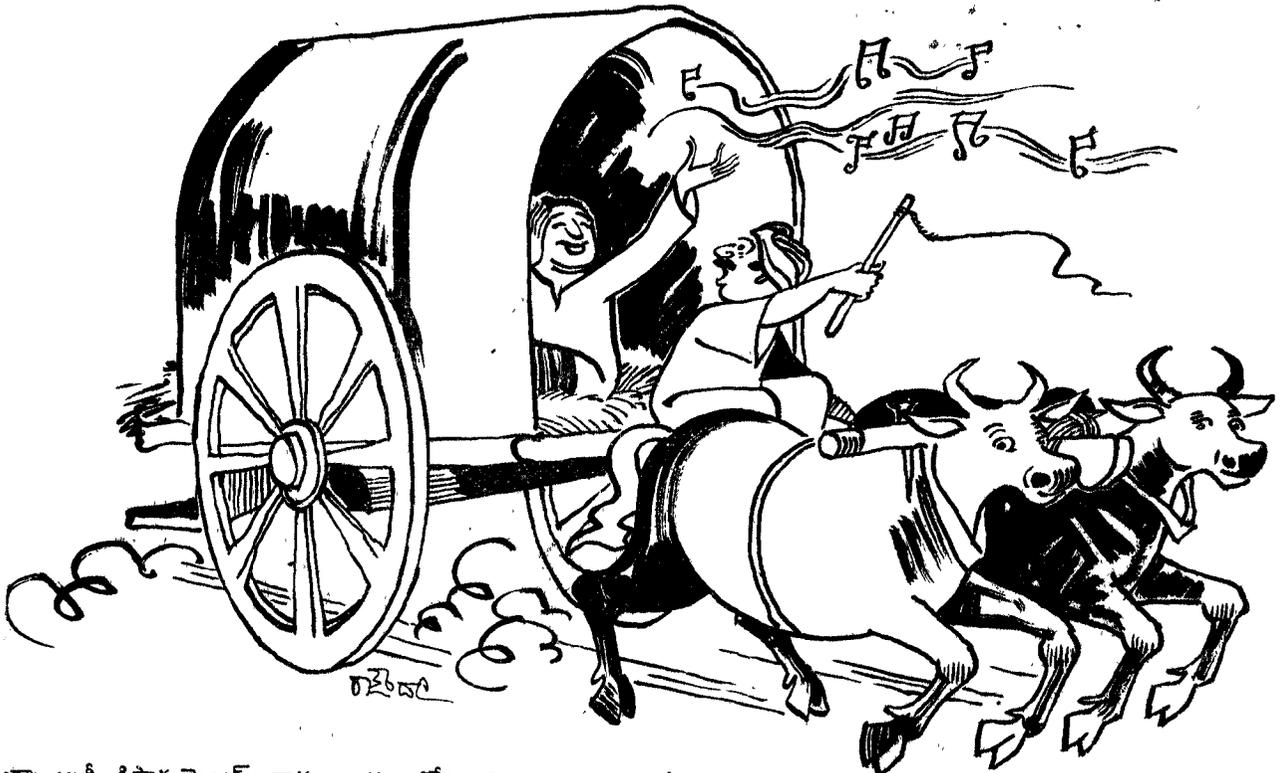
మొదలాయనన్నారు సీరియస్గా 'స్వామీ మీ సంగీతం మాట నాకు తెలీదు. మీ తర్వాత నన్ను పాడమని, ముందే డబ్బిచ్చి, పంపొరిక్కడికి. అందుకే నే కూర్చున్నా'.

చంచయ్య కాదుర్తా పెరిగింది! 'తక్కువ రెండో పెద్ద మనిషిని కూడా అడిగేశాడు మరి మీరెందుకూర్చున్నారని!

'మీరు కూర్చున్న తివాసీనాది. మీరు లేస్తే అది తీసుకుపోవాలి. పండగ పాడబడితే ముందు జాగ్రత్త నయం గడండి' అన్నాడాయన!!

మరి మూడో ఆయనో!?

'అంత మరి మరనైతే ఎల్లా బాబూ!



అర్యాలజీ డిపార్టుమెంట్ వాళ్ళు ఆడు కున్నట్టు లేదు. చిమ్మినా పోని చెత్తా చేదారం తాలూకు సుగంధం సంవత్సరానికోసారైనా జనం ఆఘ్రాణించాల్సిందే ఇక్కడ! గుడిలోపల, మరొక విద్వాంసుడదివరకే పాడుతున్నాడు. పాట పాట మధ్య 'ఎలక్షన్' కబుర్లూ వినిపిస్తున్నాయో! అన్నడప్పడూ 'విప్లవశ్రుతికి' - 'జై' - 'పుషామ హేశ్వరుడికి' - 'జై' - అన్న వినాదాలు కూడా.

మద్దెల దరువుల్లో మత్తెక్కినట్టు చూస్తున్న చంచయ్యను, గుడి పక్కనందులో పాడమన్నారు. ఎక్కడైతేనే-

కోపం వినాశకారణం గదా!- తన్ను తాను వోదార్చుకుని, శాంతంగా అనుకున్నాడు- 'ఇలాంటి సమయంలోనే ధైర్యం కావాలి. మహో మహోత్సాహం విప్లవ శ్రమ భగవానుడి పుణ్యచరిత్రన ఎలాగైనా పాడి తీరాలి (కనీసం ముగ్గురైనా సంగీత ప్రయులున్నారు కదా, ఈ పూళ్ళో!)

సంబాళించుకుని- పాట మొదలెట్టామనుకుంటూ- ప్రేక్షకుల్లో కూచున్న మొదటి పెద్ద మనిషిని ప్రశ్నించాడు చంచయ్య 'అయ్యా! మీకు నా సంగీతమంటే, ఇవ్వాళ ఎందుకు వినాలనిపించిందో- మీరే మీ అనుకోకపోతే- కాస్త చెప్తారా?'

దోప పాడుగునా మా ఎడ్లు బెదురుతున్నా, మీరు పాడుకుంటూనే వచ్చారు. మిమ్మల్ని దేనికి కదల్చడం- కచ్చేరి అయ్యాక మీరు 'ఫీజు' వసూల్ చేసుకుంటే- నాకూ మరో నాలుగు కాసు లెక్కువిస్తారేమో- వాపసుకూడా నా ఎడ్ల బండిలోనే తీసుకుపోదామని బండి కూలి అడక్కుండానే కూచుండిపోయానిక్కడ అన్నాడతను!

ఇక చంచయ్య భాగవతార్ గారి కచ్చేరిని గురించి పేపర్లలో విమర్శకులేం రాశారో మరి!